

Meditacions sobre el penis del corcó

L'entomòleg Enrico Stella, en el seu divertit llibre *Elogi de l'insecte*, escriu amb admiració: "No pot dir-se que els lepidòpters pateixen problemes d'ejaculació precoç, tan desastrosa per a les parelles humanes; la seua unió es prolonga durant hores, fins i tot durant dies i encara més, un veritable rècord!". En efecte, sempre m'ha meravellat veure com el mascle de la papallona quan alça el vol arrossega en la seua revolada la femella, units d'una manera prodigiosa pels extrems dels abdòmens. L'evolució ha fet que moltes espècies de lepidòpters, al davant del seu pausat orgasme, puguen fugir d'un possible depredador sense alliberar el fruit de la seua passió. Per a la qual cosa els mascles disposen d'un penis amb unes grans espines que s'estarrufen dins de l'aparell reproductor femení, i que hi funcionen com un esgarrafador instrument d'ancoratge.

Així són les coses, i sovint en el senzill vol de dues arnes unides pels sexes s'hi oculta l'esfereïdor clam de la naturalesa. "No importa el que puga estremir els homes: la filosofia ha de dir-ho tot", escrivia el marquès de Sade en *Justine*. La filosofia ha de dir-ho tot, i quan l'entomòleg descobreix una parella de *Parnassius apollo*, sap que la femella d'aquella bellíssima papallona després de la còpula serà ignominiosament maltractada: el mascle li obturarà l'orifici genital amb una substància segregada durant l'aparellament. Per això, les femelles de tots els *Parnassius apollo* realitzen la còpula amb un sol i afortunat mascle! I quelcom molt semblant s'esdevé amb les mosques; les femelles reben dels mascles, després d'una llarga hora d'inseminació, una substància anomenada matrona, que les condiona a refusar qualsevol altre contacte sexual. D'aquesta manera, l'avorrida mosca comuna mai no és adúltera...

L'espectacle de la naturalesa és sem-

pre sorprenent. En un article publicat recentment a la revista *Nature* (vol. 407), dos investigadors de la Universitat de Sheffield han tingut la curiositat de dirigir el seu microscopi envers el penis del corcó. Aquest, ampliat al microscopi d'escandallatge, ha resultat ser quelcom monstruós, amb unes brutals espines finals. Aquests científics anglesos han demostrat que durant la còpula la femella del corcó pateix danys irreparables a causa d'aquell gran i punxegut penis, fins l'extrem que una femella núbil pot viure prop d'un mes, mentre que en canvi una que s'ha aparellat veu reduïda una tercera part la seua esperança de vida. Segons s'explica en aquest article, cada vegada que la femella torna a aparellar-se

les seues possibilitats de supervivència disminueixen dramàticament, la qual cosa explicaria la seua actitud esquiva al davant de les xardoroses proposicions d'altres mascles sol·licitants. D'aquesta manera, una femella "fidel" al primer amor sembla que té majors possibilitats de supervivència que una de més "tolerant"... Convindreu que la dada és estremidora, així com la filosofia que se'n deriva... Em pregunte el que hauria exclamat el llibertí marquès si haguera conegut aquell insòlit i violent comportament sexual dels corcons. Potser li hauria tremolat la barba d'emoció, i amb una enveja fascinada hauria construït la sucosa blasfèmia: "Quin èxtasi, gran Déu, el dels corcons!".

